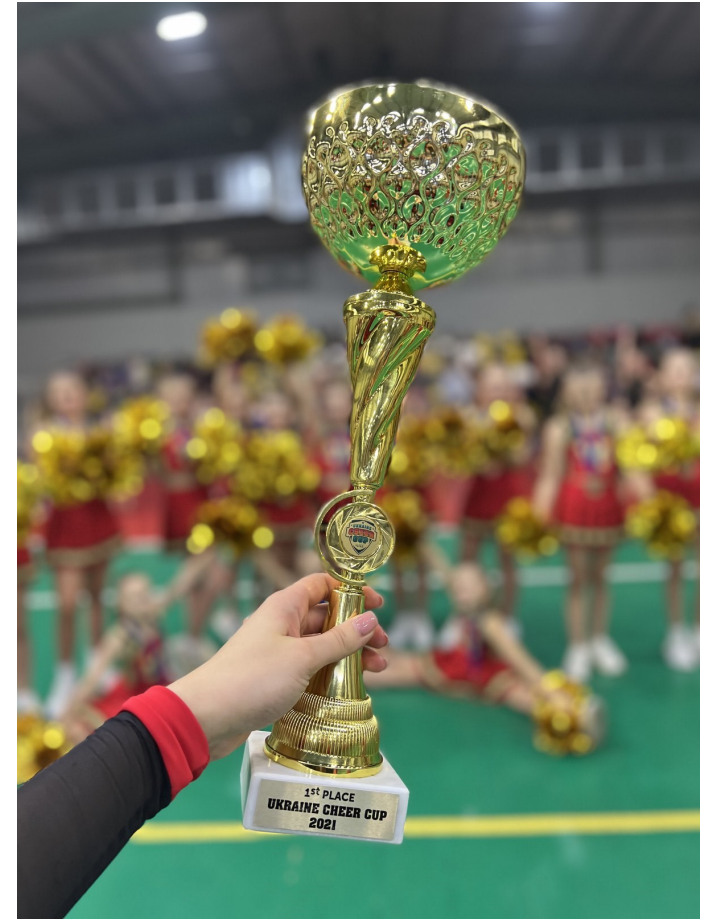

«33» шкільна газета формат»

<https://sch33.edu.vn.ua/Gazeta.html>

Найграндіозніша подія року у сфері чирлідінгу

Представниці клубу «Вінницькі Вовки» показали чудові результати на головних змаганнях року - Ukraine Cheer Cup 2021. Сімдесят красунь протягом двох змагальних днів захищали честь Вінниччини на Всеукраїнській cheer-арені.

Серед них 16 дівчат нашої школи віком 7-12 років, які у складі шкільної команди з чирлідінгу зайняли перше місце та отримали золоту медаль. «Команда вперше бере участь у змаганнях з чирлідінгу. Ми їхали отримати досвід, подивитись на виступи інших команд», - розповідає тренер шкільної команди, капітан дорослої команди підтримки клубу «Вінницькі вовки» Адамчук Людмила Володимирівна. Перемозі, звісно, зраділи, бо судді високо оцінили синхронність, пластичність рухів, точність та додаткові акробатичні елементи. На тренуваннях дівчата вдосконалювали рухи та впроваджували елементи, за які судді додають бали. Це чір-стрибки, піруети, підтримки, акробатичні піраміди, шпагати та махи ногами.»

Чирлідінг - вид спорту, який поєднує в собі елементи шоу і видовищних видів спорту (танці, гімнастика та акробатика). Усеукраїнська федерація чирлідінгу офіційно зареєстрована в нашій країні 24 листопада 2004 року. З 2005 року в Україні щорічно проводяться чемпіонат і Кубок України з чирлідінгу.

Сьогодні дівчата активно тренуються, готують нові акробатичні піраміди, піруети, підтримки. Стомлені, усміхнені, щасливі. Вони знайшли друзів, учаться працювати в команді, підтримувати один одного. А головне – знайшли справу по душі.

Матола Аліна, 8Б клас

Читайте у випуску:

- Серед стипендіатів міста є учні нашого ліцею - стор. 2
- Чого можуть навчити олімпіади та конкурси - стор. 2-3
- 21 лютого - день рідної мови - стор. 4
- Стоп насилля - стор. 4-5
- Робити добро треба від усього серця - стор. 5
- Безпечний Інтернет - стор. 6
- Небесна варта нашої свободи - стор. 7
- Навіщо знати своє родове дерево - стор. 8
- Пригоди Полліанни в наші дні - стор. 9
- Коляд, коляд, коляда... - стор. 10
- Чудернацькі пам'ятники - стор. 11
- Вінницька пісня року 2021 - стор. 12

Більше інформації на
[сайті закладу](https://sch33.edu.vn.ua/Gazeta.html)

СЕРЕД СТИПЕНДІАТИВ МІСТА Є УЧНІ НАШОГО ЛІЦЕЮ

Зліва направо: Власюк П., Горішна Д., Ковальчук О., Пирогівська Н., Мосендз О.Г., Сидоренко Н.А., Горшкова О., Томіліна Д., Шелепало І.

24 грудня 2021 року учні нашого ліцею, а саме Горішна Даша (11А), Ковальчук Олена (10А), Горшкова Олена (11А), Гуменюк Настя (8Б), Томіліна Діана (11А), Шелепало Ірина (11А), Третякова Ліза (11А), Власюк Платон (5Д) отримали стипендію від мера міста Сергія Моргунова, за активну участь у конкурсах та олімпіадах за I семестр навчального року

Це щорічна стипендія, започаткована у Вінниці понад 20 років тому і призначена для дітей, які мають досягнення на всеукраїнських та міжнародних конкурсах, фестивалях, олімпіадах та в Малій академії наук. Мова йде про успіхи в мистецтві, спорті та навчанні.

За підсумками першого семестру 2021-2022 років стипендіатами Вінницької міської ради стали 425 юних вінничан. У зв'язку з епідемічною ситуацією вручення нагород відбувалося в закладах

Я, як одна з них, хочу висловити свою подяку, за таке заохочення до навчання та розвитку своїх здібностей. Це чудова мотивація.

Горішна Дар'я, 10А клас

Чого можуть навчити предметні олімпіади та конкурси

Предметні олімпіади - це особливе випробування, яке не просто тестує знання учнів, а й гартує їхню зібраність та самостійність. Але хіба наших ліцеїстів це могло злякати? Аж ніяк! Тож учні - переможці готові поділитися, чого вони навчилися під час олімпіад і які із звичок їм у цьому допомогли.

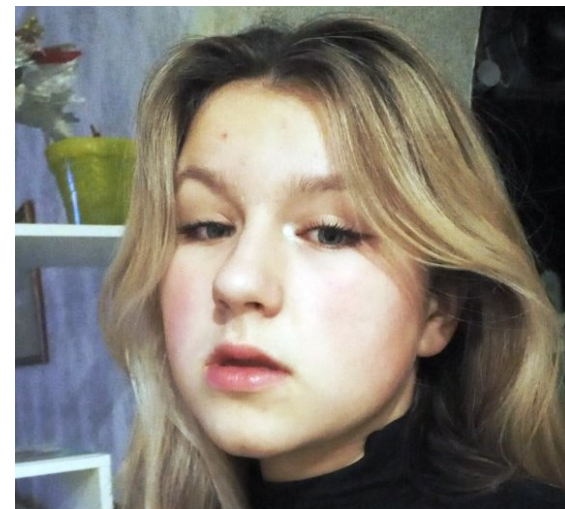
Біліченко Катя, 7В клас. III місце. Олімпіада з хімії. Учитель Стасюк М.С.

Мені хотілося спробувати свої сили на олімпіаді з предмета, який я тільки почала вивчати. Узагалі хімічні процеси відбуваються в нашому житті постійно, мені цікаво за цим спостерігати. З 5 завдань на олімпіаді тільки одне було складним. Мій старший брат за перемогу в олімпіаді обіцяв пограти зі мною в одну комп'ютерну гру. Для мене його обіцянка була стимулом, щоб стати переможцем. Тепер я чекаю обіцяної гри.

Комарова Аліна, 5А клас. III місце. Конкурс знавців української мови імені Яценка. Учитель Когут Л.М.

Я вмію гарно писати твори, маю хороші знання з української мови. При написанні диктантів можу зробити одну або дві незначні помилки, тому вирішила взяти участь у конкурсі. Не всі конкурсні завдання були складними. Важко було у творі не повторювати у реченнях слова, дібрати вдалі синоніми, займенники, порівняння. Мої улюблені предмети українська мова та малювання.

Чуловська Ірина 9А клас. I місце. Конкурс з учнівської творчості. Учитель Кіслова В.А.

Це моя перша творча робота на тему «Добровольці - незламні сини України». Спочатку було важко зосередитись, не знала з чого починати, як виділити найголовніше у великій кількості інформації. Завдяки допомозі вчителя історії Кіслюк В.А. склала план, підбрала літературу. Полегшення відчула тільки після написання роботи. Перемозі зраділа, бо не очікувала, що журі так високо оцінить мою роботу. Треба брати участь у конкурсах. Це не тільки гарний досвід, але й вклад в особистий імідж людини.

Чого можуть навчити предметні олімпіади та конкурси

Томіліна Діана, 11А клас. І місце. Конкурс знавців української мови імені Яцика. Учитель Ю.Г.Анділахай

Я добре знаю українську мову, тому вирішила взяти участь та перевірити свої сили. Конкурс знавців української мови складається з різноманітних завдань та написання твору на задану тему. Перемозі зраділа, бо була трохи не впевнена, що мої знання з мови так високо оцінить журі. Тепер я розумію, що завдяки старанності та працелюбності можна досягти вершин.

Лупол Антон, 11А клас. І місце. Олімпіада з інформаційних технологій. Учитель О.Г.Мосендз

Готувався до олімпіади, виконуючи завдання попередніх років, щоб розібратися в деяких прийомах виконання завдань. Адже з року в рік використовують подібні способи розв'язання задач. Олімпіада не була занадто вже важкою. Спочатку я прочитав усі завдання, виконав ті, які були для мене найлегшими, потім приступив до інших. Я планую своє майбутнє пов'язати з інформаційними технологіями, уважаю, що за ними майбутнє. Маю до цього бажання та хист. Думаю, що одним із найголовніших чинників успіху у цьому напрямку є практика, адже без неї ти не можеш досконало зрозуміти, для чого тобі це потрібно.

Запаснюк Кіра, 9Б клас. ІІІ місце. Олімпіада з інформаційних технологій. Учитель О.Г.Мосендз

Ця олімпіада – це перша моя спроба взяти участь у такому конкурсі. Хотілося подивитися, як вони проводяться та перевірити свої можливості та знання. Мені подобається грати в комп'ютерні ігри та вивчати різні програми, але олімпіада для мене була важкуватою. Пам'ятаючи наставлення вчителя, «зробити все, щоб знайти рішення й не здаватися», старалася впоратись з задачами та завданнями. Перемога свідчить про те, що я маю хороші знання з інформаційних технологій та вмію долати труднощі.

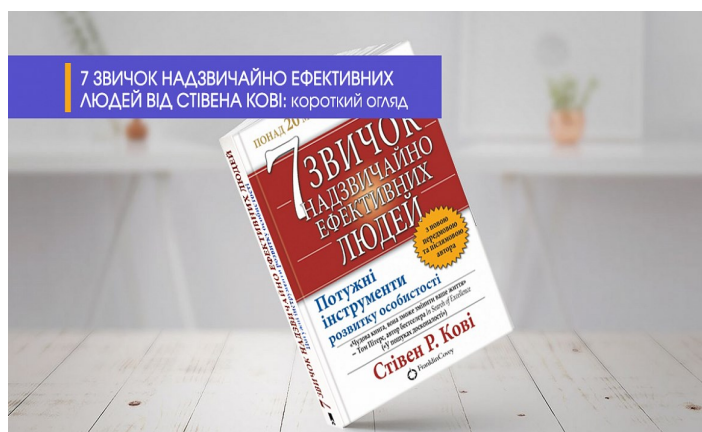
Бойчук Андрій, 8Б клас. ІІІ місце в обласній олімпіаді з інформатики. Учитель С.Осадчук

Займатися програмуванням люблю, тому увесь свій вільний час присвячую саме заняттям з інформатики. Обласна олімпіада для мене була важкою. Сильно хвилювався. На олімпіаду приїхали переможці шкіл Вінницької області з поглибленим вивченням інформатики. Я вважав, що їхня підготовка краще за мою. Але здобута перемога свідчить про те, що треба вірити у свої сили та наполегливо йти до своєї мрії.

Наш характер складається зі звичок, недаремно кажуть: «Посієш учинок – пожнеш звичку, посієш звичку – пожнеш характер, посієш характер – пожнеш долю». За допомогою сили звички ми можемо налагодити, урівноважити й упорядкувати своє життя, стати більш ефективними, продуктивними, успішними та збалансованими.

Проте не вірте в раптові зміни з понеділка чи з наступного року. Якщо ви хочете зробити успіх своїм способом життя, запасіться наполегливістю, адже це потребує часу та зусиль. 7 звичок, які пропонує у своїй книзі Стівен Кові можуть бути у нагоді на шляху до самовдосконалення, дадуть правильні орієнтири та скерують у правильне русло.

Сполітак Ангеліна, 11А

[7 звичок від Стівена Кові](#)

21 лютого - день рідної мови

Міжнародний день рідної мови - свято, засноване ЮНЕСКО в 1999 році. Головна мета цього дня - підтримати самобутність та важливість кожної мови.

Більшість українців вважають рідною українську мову (63%) та підтримують її статус як єдиної державної.

Про це свідчать дані травневої хвилі 2021 Kantar TNS Online Track.

Я вважаю, що українська мова – це фундамент національної свідомості, основа культурного розвитку. Саме тому й варто вивчати її, пірнати в ті неосяжні глибини краси й унікальності. Зараз я готуюся до ЗНО з української мови. Приділяючи цьому досить багато часу, я змогла сформулювати певні правила та поради, які допомагають вивчати мову й залишатися мотивованим. Сподіваюсь, що мої п'ять лайфаків допоможуть вивченню української мови.

1. Слухайте українську музику

Швидкі мотиви позитивної пісні здатні збадьорити й налаштувати на плідну працю, а коли вона ще й сповнена прекрасних українських слів, то користь буде подвійна. Оновіть свій плейлист, додавши туди треки вітчизняних виконавців.

2. Українська – мова операційної системи

Встановіть українську мову основною в операційній системі свого комп'ютера та смартфона. Так ви зможете вивчати «комп'ютерну» лексику рідною мовою.

3. Якщо Instagram – то українською

У соцмережах підпишіться на сторінки українських блогерів. Я помітила, що останнім часом свідомої молоді в Інтернеті стало більше. Тож стати одним з їхніх фоловерів не завадить. Окрім того, на мою думку, варто підписатися на сторінки, які публікують інформацію щодо ЗНО й підготовки.

4. Фундамент успіху – регулярність

Якщо ви взялися за вивчення української мови, то пам'ятайте, що вона є досить вимогливою панянкою та потребує уваги кожного дня. Регулярне повторення пройденого матеріалу допоможе інформації відкластися в довготривалі пам'яті.

5. Створюйте нове українською

Сучасна молодь має багато унікальних і прогресивних ідей, працює над проектами. Тож якщо у вас буде можливість створити щось нове, то нехай воно буде українською. Сценарії, вірші, пісні, оповідання – можливість популяризувати рідну мову й удосконалювати свої навички.

Вурсіченко Ангеліна, 11А клас

переможець олімпіади з української мови - І місце.

СТОП НАСИЛЛЯ

Єрофесфа Ю., Рамазанова А., Єрофесєва К., Марусан Е., Кононюк Н., Бецу А.

Проблема насилля у сім'ї існує не тільки в Україні. Такі прикрі випадки фіксуються й в інших країнах світу. Є багато причин, чому відбувається насилля однієї людини над іншою. Це психологічні, соці-

альні проблеми кожної конкретної людини, а також виховання та культура сім'ї. «Любляча сім'я своїм прикладом виховує добру, милосердну дитину, яка вміє поважати інших. З такими думками ініціативна група нашої школи взялась до написання сценарію та зйомки соціального ролика «Стоп насилля», - розповідає Рамазанова Анна, учениця 8Б класу. «Потрібні місця локації для зйомки швидко відшукали. З акторами пощастило, вони розуміли важливість теми, гарно трималися у кадрі, тому знімати було неважко. Результатом нашої спільної роботи задоволена», - доповнює Кононюк Настя, учениця 6Г класу, оператор конкурсного фільму «Стоп насилля»

За сценарієм молодим батькам, а в реалії учням 9А класу Жуківському Артему та Агеєн-

ко Лізі перша роль навіть у соціальній рекламі сподобалась. Вони зізналися, що турбуватися та бавитись з дітьми люблять, бо мають свій досвід опікування маленьким братом та племінниками. Найважча роль дісталася Дем'янюку Жені, учню 7А класу. За сценарієм він потерпає від булінгу, у житті активний, усміхнений, добрий учень та товариш.

Марусан Єва, учениця 8Б класу, про участь у проєкті розповіла наступне: «Я була в захваті, коли дізналася про можливість брати участь у створенні такої соціальної кінокартини. Для себе я відкрила світ озвучування кіно, та зрозуміла, що це не так легко, як здається. Це був цікавий досвід, та я щаслива, що взяла участь саме у такому соціальному проєкті. (Далі стор.5)

СТОП НАСИЛЛЯ

Дем'янюк Євген, кадр з фільма

Висновок я можу зробити один, що у нашому суспільстві, саме такі відео, допомагають підліткам розкрити природу таких ситуацій. Я щиро дякую, за досвід, та дуже сподіваюся, що наш ліцей, продовжить знімати соціальні проекти для нашого суспільства.

Фільм **«Стоп насилля»**

Кононюк Настя, Марусан Єва
Розмову записала Лук'яненко Т.Ю.

Жуківський А., Єрофєєва Ю.,
Агієнко Л., кадр з фільма

Робити добро треба від усього серця

«Робити добро треба від усього серця, тоді ці справи будуть приносити усім радість» - гасло товариства Червоного Хреста.

Я знала, що існує організація Червоного Хреста, бо кожного року разом з учнями всієї школи купую марку товариства за 10 грн. Інколи в новинах оповіщають про допомогу організації Червоного Хреста постраждалим від повені, землетрусу тощо. Я задумалась про те, що ми взагалі знаємо про цю організацію, крім цих повідомлень.

Товариство Червоного Хреста України – унікальна організація. На відміну від усіх інших благодійних інституцій вона має особливий гуманітарний мандат, володіє гуманітарною ініціативою як повноважний член Міжнародного руху. Із 1918 року з перших днів. Товариство взяло на себе важливу місію – турботу про здоров'я та благополуччя людей, – так почав свою розповідь голова Вінницької обласної організації Товариства Червоного Хреста Глухенький Сергій Андрійович, до якого я звернулася за інформацією про роботу організації.

- Скільки років існує товариство Червоного Хреста?

- У 2018 році відбулося 100 років, на честь знаменної дати була видана книга. Там написана вся історія Червоного Хреста в деталях та інша інформація про товариство. На сьогодні йому вже 103 роки.

- Чи внесла зміни у діяльність організації війна в Україні?

- 2014 рік вніс корективи. Коли відбувся майдан і окупація територій, товариство здобуло нові напрямки діяльності. Якщо ми раніше вчили міжнародне гуманітарне право, про міни, про правила поведінки, то ми казали, що це десь там, в іншій країні. Сьогодні ми самі переживаємо таку ситуацію. Тому зараз в пріоритеті масштабна гуманітарна

Глухенький Сергій Андрійович, Сполітак Ангеліна

допомога населенню на окупованих територіях, сприяння звільненню полонених, відновлення руйнацій, господарська підтримка й навчання населення надавати першу допомогу. Також з'явився новий напрямок - психосоціальна підтримка нужденним. Але не менше уваги ми приділяємо пожертвуванням, донорству, і т.д.

- Для чого потрібні гроші товариству Червоного Хреста?

- Наше товариство не отримує грошової підтримки від держави. Ми - громадська організація, яка мусить виживати за підтримки, благодійних внесків людей (квитки 5-10 грн). Ці гроші йдуть на утримання Червоного Хреста й на надання допомоги. У нас є розподіл: 20% іде на господарські потреби організації, а 80% - на статутну діяльність.

- Які у Вас є цільові програми?

- До прикладу, у нас була програма, розрахована на 9 років, яку фінансував американський Червоний Хрест – попередження Віл-інфекції у закладах позбавлення волі. Там захворюваність дуже велика. Перше, що було зроблено - обстеження. Друге - допомога, але не в лікуванні, бо ми не заклад лікування, а вітамінами, засобами гігієни. Кожен рік ця програма отримувала по 1 млн. грн. протягом 9 років. Також за фінансуванням Данського Червоного Хреста була фінансована програма проти ту-

беркульозу.

- У яких масштабних операціях брала участь Вінницька організація Червоного Хреста?

- Повені в Закарпатті. Ми збирали по десять грузовиків допомоги, до прикладу – картопля, крупи, цукор. Я був там особисто три рази. У 2008 році була сильна повінь в Могилів-Подільському районі. Близько 2 млн. гривень ми витратили на цю операцію. Допомогали чим могли: посуд, постіль, одяг, продукти. Повінь була у липні 2008, а у квітні 2009 ми ще надавали продовольчу допомогу. Зараз у нас проводиться програма «Сприяння закладам охорони здоров'я у вакцинації громадян». Вона розпочалась з 1 липня. У нас є достатньо літератури, і ми виїжджаємо в різні заклади, щоб проводити лекції й дати зрозуміти людям, що таке вакцинація й для чого вона потрібна.

- Як можна потрапити до Вас на роботу?

- У нас працює зараз близько 80 волонтерів. Якщо людина бажає стати волонтером, вона повинна пройти увідний 8-годинний курс волонтера. Сьогодні наші волонтери працюють на пунктах щеплення. Їхня задача допомагати, підказувати людям що робити, куди йти, як заповнити документи. Також більш підготовлені волонтери проводять майстер-класи психосоціальної підтримки. Ми також підтримуємо будинки, у яких тимчасово проживають жертви насилля в сім'ї. Опікуємось двома такими будинками.

Робити добро не важко, було б тільки бажання. Але за своїми проблемами та турботами ми інколи не помічаємо страждань інших. Прикриваємось тим, що не маємо вільного часу, не помічаючи того, що більше часу витрачаємо на лайки та соціальні мережі. Пам'ятайте: якщо допомагаєте ви, то будуть допомагати і вам. Навіть мінімальна допомога може врятувати чиєсь життя. Купуючи марку за 5, 10 грн., ви стаєте учасником масштабного руху, яке рятує не одне життя.

Не будьте байдужими!

Сполітак Ангеліна, 11А клас

Безпечний Інтернет

Сучасні старшокласники активно користуються кіберпростором, соціальними мережами – це незаперечна істина. Проте не кожен з них сповна усвідомлює всю небезпеку ризиків і загроз, що несуть із собою соціальні мережі, небезпеки й наслідки, які приховує так званий «відкритий прозорий світ». Кожен сподівається, що його прайвесі, тобто право «бути залишеним у спокої» (конфіденційності) буде збережено. Також дослідження «Соціальна обумовленість та показники здоров'я підлітків та молоді» виявили, що в Інтернеті легше говорити про секрети, ніж віч-на-віч, а час без доступу до Інтернету стає справжнім каяттям для них. Отже, ми й справді готові спілкуватися з незнайомцями, публікувати різного роду фото та навіть ділити-

ся особистою інформацією, не думаючи про наслідки цих дій.

Все це призводить до скоєння кіберзлочинів, у яких ми займаємо місце жертв, і стається це насправді набагато частіше, ніж про це говорять. Аби Інтернет злочинність не торкнулася вас, варто запам'ятати правила.

Якщо ви все ж таки стали жертвою кіберзлочину, то не соромтесь розповісти про це батькам або вчителям - вони зможуть вам допомогти. Але слід знати, куди потрібно звертатися при такій ситуації:

- Обласне відділення поліції
- За номером: 044 290 01 10. На офіційному сайті Кіберполіції, у розділі "Контакти", є карта, де можна обрати свій регіон і побачити ко-

нтактний номер потрібного відділення кіберполіції.

Я сподіваюсь, ця інформація допоможе вам уберегтися від кіберзлочинності. І від себе хочу додати: Інтернет є чудовим ресурсом, як для здобуття інформації, так і для спілкування, але в той же час, це небезпечне місце, небезпечно користування яким, може призвести до небезпечних наслідків. Тому бажаю вам лише корисного та безпечного користування Інтернетом та лише гарного досвіду спілкування он-лайн. Інформація, що наведена в інфографіці, буде корисна не лише для учнів школи, але й для батьків.

Горішна Дар'я, 10А клас

ЯК НЕ СТАТИ ЖЕРТВОЮ

КІБЕРЗЛОЧИНЦІВ

Захисти акаунти двічі

Встанови сильний пароль та двоетапну аутентифікацію всюди, де можливо (ігри, Insta, Facebook, пошта, Viber, WhatsApp, Телеграм, пошта, Viber...). Не юзай один пароль усюди. Два – теж замало.

Кожномусервісу – свій, окремий і унікальний, пароль!

Захисти свої пристрої

Регулярно оновлюй програми на компі та мобільні застосунки. Не забувай і про версію операційної системи. Розробники самі повідомляють про оновлення, – дотримуйся їхніх рекомендацій. Не підключайся до невідомих вайфаїв.

Захисти свої дані

Під час вводу даних на сайті звертай увагу на його адресу. Шахраї часто створюють сайти-клони і крадуть там логіни, паролі, карткові дані... і гроші. Повна копія, але адреса інша.

Схожа, але трохи інша.

Дивись, куди тицяєш

Отримав посилання? – не поспішай клікати. Перевір відправника, текст і сам гіперлінк. Шахраї розсилають шкідливі посилання для зараження пристроїв вірусом або викрадення персональних даних та секретних карткових реквізитів.

Легкі гроші

Ігноруй нав'язливу рекламу легкого заробітку. Не переходь за посиланнями від незнайомців в мейлах, месенджерах та соцмережах

Зроби собі окрему картку

Для оплати в Інтернет оформи окрему платіжну картку з мінімальним балансом або віртуальну.

Контролюй інфу

Усе, що потрапляє у мережу, залишається там назавжди.. Не варто публікувати про себе все! Заборони відмічати

себе на фото. Адреса, телефон, дані платіжної картки, паспорт, інформація щодо покупок та подорожей... Усе може бути використано злочинцями, щоб підібрати спосіб атаки на тебе.

Блокуй хейтерів

Блокуй відправників неприємних для тебе повідомлень. Не соромся скажитися адміністрації соцмереж на образливі пости та коментарі, це – анонімно.

Безкоштовний сир буває лише в мишоловці

Не вір обіцянкам призів і знижок від блогерів і зірок. Перш ніж ввести дані своєї платіжної картки у форму оплати, вивчи адресу сайту, заугли його назву та перевір, коли сайт був створений. Якщо сайту кілька місяців – з великою ймовірністю, він шахрайський. Якщо повідомляють, що ти виграв багато грошей або коштовний приз, та для їх отримання потрібно «лише сплатити комісію», – це пастка!

Не розголошуй персональні дані!

Не розголошуй в соціальних мережах персональну інформацію про себе і свою сім'ю (вік та дату народження, паспортні дані, номер телефону, адресу проживання, номер школи, дані банківських карток). Будь-які прохання завантажити файли та встановити програми мають розцінюватися

Спитай у тих, хто вже спробував

Спитай у людей, яким ти довіряєш, що вони думають про нову гру, перш ніж грати в неї або завантажити.

Особисте тримай при собі.

Не ділись особистими фото та відео з людьми, з якими спілкуєшся лише онлайн. Твої фото можуть бути використані проти тебе.

Хто ти, «френд»?

У соцмережах додавай у друзі лише тих, кого знаєш особисто, або тих, кого особисто знають твої друзі. Не довіряй незнайомцям у мережі! Фото, обличчя на аватарці, ім'я, вік та стать твого віртуального друга можуть бути несправжніми

Небесна варта нашої свободи

“Дерево свободи” - пам'ятник Героям Небесної Сотні. Вінниця

20 лютого в Україні щорічно відзначають День Героїв Небесної Сотні згідно з Указом Президента від 11 лютого 2015 року “Про вшанування подвигу учасників Революції Гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні”. Цього дня вшануємо пам'ять про тих громадян, завдяки яким змінено перебіг історії нашої держави.

16 лютого, у Вінниці відбувся патріотичний фестиваль імені Героя України Максима Шимка. Захід проводять вже четвертий рік поспіль для того, щоб популяризувати українське мистецтво, розвивати обдаровану молодь і формувати почуття шанобливого ставлення до України та подвигу Героїв Небесної Сотні. До фестивалю долучилися понад півсотні учнів з 30 шкіл громади, зокрема й з Немирова. Цього року на заході виготовляли інформаційні пости, панно й лепбуки, які розкривають тему

героїзму учасників Революції Гідності.

Наш ліцей також прийняв участь у цьому фестивалі. Я з Ростиславом Саєнко готувала інформаційний постер у вигляді пам'ятника, який стоїть у центрі нашого міста. Сам пам'ятник розміщується на палаючій шині. Кожна сторона має інформацію про події тих днів, розповідь про Олега Ушневича, уродженця Львівської області, одного з героїв Небесної Сотні, а також свічку як символ вічної пам'яті та скорботи. Для мене важливо знати історію

своїєї країни, її героїв, які впродовж багатьох століть боролися за незалежність та процвітання країни.

У житті завжди є місце для подвигу. Трагічна доля сотні українців на Майдані під час Революції Гідності є прикладом подвигу, мужності, патріотизму. На завершення заходу ми всі разом утворили "Живий ланцюг Гідності" як знак єдності та соборності української держави.

Матола Аліна, 8А клас

ДО УВАГИ!

Максим Шимко – учасник Революції Гідності, Герой Небесної Сотні. За громадянську мужність, патріотизм, самовіддане служіння Українському народу, виявлені під час Революції Гідності, Указом Президента України №890/2014 від 21 листопада 2014 року Максиму Шимку було присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (померло). У Вінниці щорічно проводять лицарський турнір, присвячений пам'яті Героя Небесної сотні Максима Шимка. Змагання проходять у форматі повноконтактних лицарських боїв за кількома номінаціями.

Учасники патріотичного фестивалю. Будинок школярів

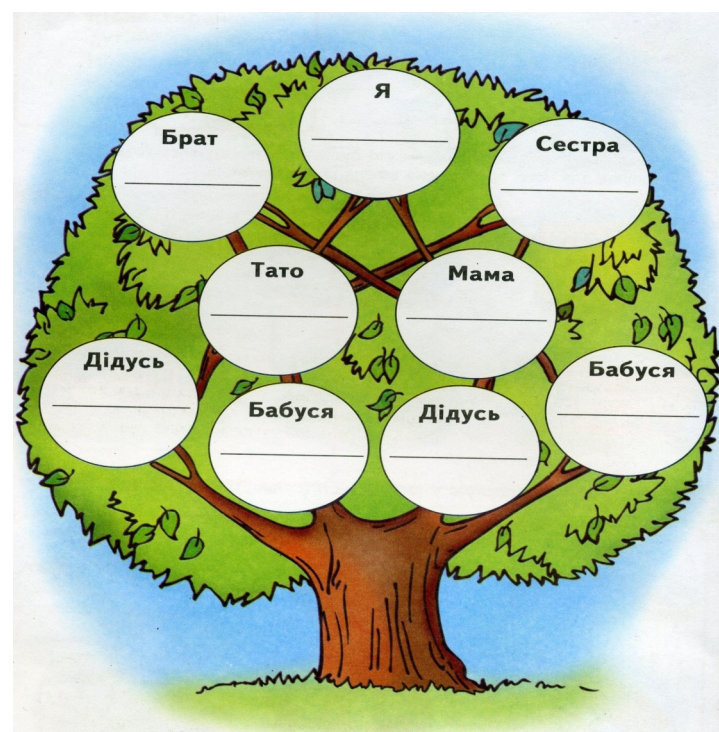
Аліна Матола, Ростислав Саєнко. Будинок школярів

Виставка особистих речей Максима Шимка

[Більше інформації](#)

Навіщо знати своє родове дерево

Із самого дитинства мої батьки прищеплювали мені любов і повагу до близьких і рідних людей, тому що дорожче сім'ї у нас нікого немає і не буде. Я думаю, що кожна людина має знати своє коріння, адже дуже цікаво, ким були твої предки. До речі, я знаю свій родовід до шостого коліна. На щастя, усі мої прабабусі й прадідусі ще живі й дуже часто розповідають мені про своїх рідних. От і я вам розповім про деяких з них. Почну з материнської лінії. Мати моєї прабабусі Валі була відомою балериною за часів царської Росії. Вона ж була донькою польської княгині роду Браздзевич. У моєї прабабусі збереглися сімейні фотографії моїх пращурів на фоні величезного княжого маєтку в Польщі. А також збереглися деякі сімейні реліквії. Серед них є столовий сервіз братів Корнілових 19 ст., який передається в спадок. На жаль, в 1917 році майже все майно й титули були втрачені, але прабабуся змогла дещо зберегти й реставрувати фото. Коли я влітку приїжджаю до неї в Кропивницький, ми часто гортаємо фотоальбом, і вона розповідає мені про моє польське коріння.

Що стосується родини батька, то його пращури були люди прості. Народилися в селі й усе життя дуже важко працювали. Родина була великою, адже в кожного було щонайменше п'ятеро дітей. Мої прадід та прабабуся брали участь у Великій Вітчизняній війні, звільняли Україну від фашистів і були нагороджені багатьма медалями та орденами. Прадідусь показував їх мені й розповідав про ті нелегкі часи.

Узагалі в моєму родоводі кожен має якусь неймовірну цікаву історію й мені не вистачить часу про всіх написати. Хочу сказати, що моя сім'я – це моє багатство. І я докладу зусиль для того, щоб мої діти та онуки також дізналися про своє генеалогічне дерево й зберегли сімейні традиції. Знати свій родовід мусить кожна людина, бо історія кожного роду, кожної сім'ї – це історія Батьківщини.

Дем'янюк Євген, 7А клас

Прапрабабуся Лідія Львівна,
донька польського князя

Прабабуся Валентина

Прабабуся Валентина та прадідусь

Коментар

Рідні люди – це подарунок долі, який ми маємо цінувати. А родина – наш надійний притулок у великому, не завжди дружньому світі. Вивчати історію своєї родини необхідно, адже саме вона виховує гордість та повагу до своїх предків. Вивчення своєї генеалогії й оформлення родоводу – це прекрасний спосіб направити свою енергію у творче русло, зайнятися дійсно цікавою справою. Адже генеалогічні дослідження, якщо ви збираєтеся займатися ними самостійно, чимось схожі на роботу детектива й гарантують пригоди й багато нових відкриттів. Не втрачайте часу, поки ще живі свідки вашої родини.

Історія кожної сім'ї – це частина історії всієї країни.

Дирдира Г.М., учитель української мови та літератури

Пригоди Полліанни в наші дні

Одного чудового зимового дня жвава та весела дівчинка Полліанна несподівано опинилась у нашому часі - 18 лютого 2022 року. Для неї все було незвичним та цікавим. Нагадаємо, що Полліанна – героїня книжки «Полліанна» Слеонор Портер. Дівчинка мешкає в невеличкому американському провінційному містечку Белдінгсвілі, 1913 рік.

Спершу вона познайомилась з дівчинкою на ім'я Ліза, яка поспішала до ліцею №33. П'ятикласниця вирішила запросити нову подругу у свій навчальний заклад та познайомити її з сучасними дітьми та їх заняттями.

У ліцеї Полліанну найбільше вразила бібліотека. «Я, мабуть, залишилась би тут назавжди!» - подумала дівчинка. Їй не хотілось покидати стіни бібліотеки, де зібрали багато цікавих книжок про все-все на світі! Та коли вона вийшла у коридор, то була дуже здивована, побачивши дітей, які, як один, тримали у руках щось дивне, а на їх обличчях зовсім не було посмішок.

- Підкажи, будь ласка, а що це вони роблять? - зацікавлено запитала вона у Лізи.

- Та нічого!-відмахнулась та. -То вони сидять у телефонах, у нашому часі це звичайна річ!

- Не розумію, навколо стільки цікавого та прекрасного! Для чого витрачати дорогоцінний час на телефон? Я не маю телефону і я все одно відчуваю себе щасливою.

- Не дивуйся. Для них це в радість, адже гаджети в нашому часі також допомагають і в навчанні! Годі про це! Краще ходімо далі. Піднявшись сходами на другий поверх, підійшли до класу музики.

- У цьому класі навчаються співати, розуміти музичну грамоту і навіть грати на фортепіано. Далі по коридору кабінет трудового навчання. У ньому дівчата навчаються шити та смачно готувати, хлопці - майструвати будь-що з дерева та ремонтувати домашні прилади. Це - кабінет образотворчого мистецтва. Під час уроку ми малюємо фарбами або олівцями. Далі - кабінет зарубіжної літератури, на уроках літератури я дізналась про тебе, яка ти чудова дівчинка та про твою гру в «Радість». До речі, я теж спробувала в неї грати й за це тобі велике ДЯКУЮ.

- О, Лізо, це дивовижно! - у захваті відповіла Полліанна. Лізі було дуже приємно це чути, вона посміхнулась і дівчата пішли далі.

- Давай тихенько зазирнемо ось сюди. Це кабінет української мови та літератури. Саме зараз розпочався урок.

- Ліза, давай ми разом, з дозволу вчителя, навчимо учнів грати у «Радість». Полліанна розповіла дітям про себе та своє життя, що вона також навчається шиттю, музиці та багато читає, але в неї немає стільки можливостей, скільки є їх у сучасному світі.

- Діти, цінують, що маєте! У вас надзвичайна бібліотека з великою кількістю цікавих книжок. Я впевнена, що ви їх читаете, бо як би ви дізнались про мене, Полліанну. Я б ніколи не опинилась у вашому чудовому ліцеї, як би ви не читали книжки.

А ще Полліанна додала, що діти мають радіти та цінувати те, що в них викладають найкращі вчителі, і вона, звісно, залишилась би надовше, але на неї чекає тітонька Поллі, Ненсі та її друзі. Але якщо діти хочуть дізнатись про її долю в майбутньому, нехай читають наступні розділи «Полліанни». Вона обіцяла повернутись до них, усім подякувала за гостинність та зникла, залишивши в подарунок багато посмішок, чудових спогадів та радості.

Кшевівська - Заболотна Валентина, 5Г клас

ЦИТАТИ З КНИЖКИ:

Якщо ви шукаєте погане, чекаєте на це, то ви його знайдете. Але якщо знаєте, що знайдете добро, - матимете його.

Те, про що ти не знаєш, завжди видається кращим, ніж те, про що знаєш, як от і картопля на протилежному боці тарілки здається більшою.

А хіба не можна жити так, щоб радіти своєму обов'язку.

КОЛЯД, КОЛЯД, КОЛЯДА...

Разом із холодною зимою, снігами й морозами в кожен дім приходять різдвяно-новорічні свята. У цей час дорослі та малі починають колядувати, засівати, щедрувати аж до 18 січня. Зазвичай колядують 7 січня, а щедрують 13 січня. Відрізняються ці свята тим, що колядки виконують на Різдво, а щедрують напередодні старого нового року. Також у колядках прославляють народження Христа, а щедрівками бажають добра людям та гарного врожаю. Господарям належить приймати колядників і віддячувати їм подарунками.

Я дуже люблю щедрувати та колядувати. До цього дійства ми з друзями готуємось ретельно: вивчаємо нові колядки та щедрівки, робимо різдвяну зірку, підбираємо костюми та хустки. Починаємо колядувати з 18.00. У цей час багато хто вже є дома. Цього року нас було четверо: двоє дівчат і двоє хлопців. На коляду ми співали пісню „Нова радість стала», а щедрували з піс-

Різдвяна зірка—головний атрибут колядників

Савчук Настя, Порхун Марія

нею «Щедрик, щедрик». Бували моменти, коли ми об'єднувались з іншими колядниками та співали разом. Нам господарі дарували солодощі й обов'язково посміхались. Усі були задоволені. Був такий випадок: в одній квартирі не відкрили, а коли ми спустились поверхом нижче, за нами біг дідусь та просив заспівати ще раз. Мені подобається, коли святкові пісні дарують гарний настрій людям. Частенько чую від своїх однокласників, що вони не знають, як цікаво провести зимові канікули, марнують час в соціальних мережах або нудяться. Я раджу: спробуйте поколядувати. Це чудова зимова пригода. Надворі сніг та холодно, а ви, як чарівник, даруєте людям радість та щастя, бажаєте кращої долі. Люди посміхаються і це класно!

Савчук Настя, 8В клас

КОЛЯДНИКИ 4Б КЛАСУ

Цікаво знати:

Коляда - народно-християнське слов'янське свято в ніч з 24 на 25 грудня за новим стилем на честь початку нового року. Первісно було язичницьким слов'янським святом на честь повороту Сонця на весну. Невід'ємними атрибутами свята були вшанування предків, догляд за господарством і спільна родинна вечір з ворожіннями. За ними слідували подарунки рідним і колядування з розігруванням ритуальних сцен. За сучасності Коляда відоміша як Свят-вечір, де акцент робиться на спільній вечір. Колядки з часом віддалилися від свята Коляди, ставши частиною довших різдвяних традицій.

Чудернацькі пам'ятники

Відомі адреси на карті міста

Місто не може похвалитися великою кількістю архітектурних пам'яток, зокрема, палаців, які побудовані на Поділлі здебільшого у XVII – XIX століттях. Точніше, значної кількістю історико-туристичних локацій. Натомість у Вінниці є свої атмосферні «фішечки», які роблять місто пізнаваним і унікальним. Переважна більшість їх розміщена у центрі міста. Деякі вже стали «родзинками» Вінниці, привертають увагу гостей, вони кумедні, незвичні та химерні. Біля них охоче фотографуються вінничани та приїжджі. Пропоную їх переглянути.

Біля галереї «XXI» по вулиці Архітектора Артінова стоїть скульптура «Художника», а поруч пес, який подає лапу. Автор – Володимир Оврах стверджує, що це узагальнений образ митця. Але є інформація у соціальних мережах, що прототипом скульптурного персонажа була реальна людина – вінницький художник Микола Павлюк, який помер ще у 80-х роках. Кажуть, він жив неподалік, щоранку виходив на вулицю і за будь-якої погоди малював рідне місто. Поруч із ним завжди був песик, якого художник підібрав і врятував від голодної смерті.

На вулиці Архітектора Артінова можна побачити скульптуру – «Ноги», що стирчать зі стіни будівлі. Автор незвичної композиції – В'ячеслав Пастернак. Скульптор хотів створити образ Діогена в бочці, але передумав, тому свій задум не втілював у життя, а просто прикріпив ноги до стіни будівлі.

Скульптура «Залізного стоматолога», встановлена поряд із профільною клінікою на перехресті вулиць Артінова та Грушевського. Півтораметровий пам'ятник втілює найкращі риси стоматологів усіх поколінь, виготовлений із металевих відходів і задекорований під кований виріб. Раритетна бормашина, навколо якої сформована скульптурна група, підказала напрям створення усієї композиції. Поряд із нею крісло для пацієнта, на яке спирається стоматолог, на вигляд – земський лікар старих часів. Проте з цілком сучасною зубною щіткою в руці.

На вулиці Батозькій, біля входу у спортивний клуб – скульптура «Боксера». Автор – Володимир Оврах. Бронзовий чоловік у боксерській стійці на постаменті у формі куба. На фронтальній стороні постаменту – напис «Честі – Мужності – Силі». На момент встановлення (2011 рік) вона не мала аналогів на території України і ввійшла до «Книги рекордів України» як єдиний та унікальний пам'ятник даного напрямку.

Біля магазину-музею «Пань Заваркін та Синь» – є пам'ятник, присвячений вінницьким євреям.

Власник музею Олександр Абрамчук розповів, що намагався відтворити історичну правду: на початку XX століття Вінниця була єврейським містечком – на 63%.

Євреї проживали компактно, ця частина міста називалась Єрусалимкою. Тому й з'явився збірний образ єврейської бідноти у вигляді скульптури літнього чоловіка характерної зовнішності з сумними очима. Поруч із ним – кіт Шльома із сосисками. Він є реальним персонажем – за переказами, був тим іще злодюжкою, цупив м'ясо і сосиски з будинків євреїв.

Створив композицію скульптор-художник Сергій Олейніков.

Кононюк Настя, 6Г клас

Вінницька пісня року 2021

У Вінниці, 2 грудня, в Будинку Офіцерів відбувся проєкт «Вінницька пісня року». Уперше в історії Вінниччини відомі на всю країну музиканти та колективи, які є вихідцями з нашого регіону, виступили на одній сцені. Метою проєкту стала популяризація української пісні та талановитих виконавців з «Перлини Поділля». А більшість зібраних коштів з концерту підуть на розвиток талановитої молоді, яка матиме змогу записати нові пісні та представляти Вінницю на різноманітних вокальних конкурсах.

Організаторами проєкту та його ведучими були Олександр та Світлана Теренчуки. «Ідея «Пісні року» народилась спонтанно, у думках промайнуло, що немає такого майданчика, де виступають круті, класні артисти, які родом з Вінниччини. І я вирішив запросити усіх бажаючих артистів виступити на спільному концерті,» – розповідає Олександр Теречук, у якого я брала інтерв'ю. «Павло Зібров, який родом з Немирівщини, переніс навіть зйомки у новорічному шоу, аби встигнути на виступ у Вінниці. У перспективі «Пісня року» планує проводитися щорічно», - доповнює розмову учасник заходу Дмитро Нікітін.

У Будинку Офіцерів у цей день був аншлаґ. Усі вакциновані фанати естрадних зірок, що родом із Вінниччини, при-

Інтерв'ю зі співаком Дмитром Нікітіним

Інтерв'ю з співачкою INEZZ

йшли на головне шоу сезону — «Вінницьку пісню року». У концерті взяли участь Павло Зібров, Віктор Бронюк, Лесик і Карпо, Микола Янченко, Ігор Юрковський, Таня Денисюк, Діма Нікітін, INEZZ, Олександр Онофрійчук, дует «Кохана, Коханий», Станіслав Городинський, Milliartband, Павло Пазюк, D.V.O.Є, Чакір, Михайло Мода, Фанфари Купали, Дарина Красновецька, Вікторія Гнатюк. У церемонії нагородження брали участь композитори та поети.

Савчук Настя, 8В клас

Олександр Теренчук, - організатор та ведучий, Настя Савчук

Наш земляк

Зібров Павло Миколайович - український естрадний співак (баритон), народний артист України. Народився в 1957 році в селі Червоне Вінницької області

Редколегія газети «33 Формат»	
Головний редактор	Заєць Л.Є., Лук'янченко Т.Ю.
Літературний редактор:	Матола А., Сполітак А.
Редколегія:	Савчук Н., Ковальчук О.
Фотокориспонденти:	Ковальчук О.
Дизайн:	Заєць Л.Є., Лук'янченко Т.Ю., Гончарук М.
Комп'ютерна верстка:	Гончарук М.
Адреса редакції:	м.Вінниця, вул.Порика, 20
Електронна пошта:	33biblio@gmail.com